

[Undervisningsministeren.]

tionen og skolerne og som udøver af skoledirektionens pædagogiske tilsyn med skolevæsenet. Der foreslås endvidere optaget en bestemmelse, hvorefter der kan ansættes en konsulent for særundervisningen. Dette er også taget i betragtning ved udformningen af loven af 18. maj 1960 om lønninger til lærere ved folkeskolen på Færøerne. Blandt de i øvrigt foreslåede nye bestemmelser skal jeg nævne forslaget om oprettelse af lærerråd og fælleslærerråd og forslaget om indførelse af en bestemmelse, der svarer til § 42 i skoletilsynsloven om adgang til efter prøvelse i et 3 mands udvalg at afskedige en lærer, der er kommet i stærkt misforhold til sin stilling som lærer. Endelig skal jeg nævne forslaget om ophævelse af Færøernes mellem- og realskoles særlige status, så skolen indgår i folkeskolen på Færøerne som realafdeling ved Thorshavn kommuneskole.

Som allerede nævnt er det foreliggende lovforslag vedtaget af Færøernes lagting med 17 stemmer mod 0. I kommissionen, der udarbejdede udkastet til lovforslag, og som omfatter repræsentanter både for landstytret og lagtinget og for Færøernes skoledirektion, de færøske skoler og Færøernes lærerforening samt en repræsentant for undervisningsministeriet, stod 11 af kommissionens 12 medlemmer bag forslaget, idet enkelte af medlemmerne dog tilkendegav særopfattelser vedrørende enkelte af de af flertallet foreslåede bestemmelser, medens ét af medlemmerne ikke kunne tiltræde forslaget, men afgav en mindretalsudtalelse i form af et udkast til lov om barneskolen på Færøerne. Der er således både fra myndighedernes og skolernes repræsentanters side på Færøerne bred tilslutning til lovforslaget, og på denne baggrund har der for mig ikke været tvivl om, at jeg måtte søge forslaget ophøjet til lov. Jeg synes, det må hilses med glæde, at man fra færøsk side på så bred en basis er gået ind for den foreslåede nyordning, og jeg finder, at gennemførelsen af denne vil være af stor betydning for børnene og ungdommen på Færøerne i de kommende år, og at det uden er af værdi at få samlet ajourførte bestemmelser om den færøske folkeskoles ordning, styrelse og tilsyn i en enkelt lov.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Statens kunsthånd og Eckersberg-Thorvaldsenfondet.

Ifølge § 4, stk. 2, i lov nr. 133 af 25. maj 1956, hvorved disse to fonde blev oprettet, skulle loven optages til revision senest i folketingsåret 1960-61. Baggrunden for denne revisionsbestemmelse var, at det ved lovens gennemførelse stod klart, at der var tale om sådanne nyskabelser inden for dansk kulturliv, at virkningerne og finansieringsbehovet først kunne opgøres efter en flerårig forsøgsperiode. Da der til det i lovbestemmelsen forudsatte tidspunkt ikke var tilvejebragt tilstrækkelig klarhed over fondenes fremtidige behov, måtte den daværende undervisningsminister imidlertid forelægge folketinget et forslag om udskydelse af lovens revision til folketingsåret 1961-62, hvilket forslag blev vedtaget af folketinget som lov nr. 110 af 26. april 1961.

Under behandlingen i tinget af dette sidste lovforslag stillede undervisningsministeren i udsigt, at forslaget til en revision af loven ville blive fremsat i begyndelsen af indeværende folketingsår, så der kunne blive tid til en grundig overvejelse og behandling af sagen. Det høje ting vil dog sikkert forstå, at den i efteråret stedfundne deling af undervisningsministeriet og oprettelse af ministeriet for kulturelle anliggender, hvortil det heromhandlede sagsområde er overgået, har kunnet medføre en forsinkelse af lovforslagets fremsættelse. Det er imidlertid mit håb, at der ved lovforslagets fremsættelse nu alligevel skønnes at være rimelig tid til den grundige overvejelse og behandling, som dette for vort kulturliv så betydningsfulde forslag gør krav på.

Ved loven af 1956 blev der givet en årlig rådighedssum til Statens kunsthånd på 700 000 kr. til anvendelse til billedkunstnerisk medvirken ved udformning og udsmykning af statens bygninger og anlæg. Indtil en tredjedel af dette beløb kunne anvendes som tilskud til kommunale bygninger eller andre for offentligheden eller for videre